

Učiteljski tovariš

Štánovsko politiško glasilo J. U. U. — sekcije za dravsko banovino v Ljubljani
Mesečna priloga »Prosveta«

Uredništvo in uprava: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/1. Rokopisov ne vračamo. Nefrankiranih pisem ne sprejemamo. Izhaja vsak četrtek. Naročnina letno 60 Din za inozemstvo 80 Din. Člani sekcije J. U. U. plačajo list s članarino. Oglasi po ceniku in dogovoru, davek posebe. Pošt. šek. rač. 11.153. Telefon 3112

Vsi člani na delo za skupne interese

V narodni skupščini je med proračunsko debato iznesel g. narodni poslanec Josip Stazič nastopno:

»Organizacija Jugoslovenskega učiteljskega združenja se nahaja v takih razmerah, da vre kakor pekel. Danes so v upravi te organizacije ljudje, za katere imam tu stvarne dokumente o njihovih moralnih kvalifikacijah, ki jih nečem iznašati samo zaradi kulturnega škandala. Temu vprašanju se mora posvetiti posebna pažnja, da pride že enkrat do miru v učiteljskih vrstah.«

O priliki razprave o šolstvu in prosveti v dravski banovini, je na zadnjem zasedanju banovinskega sveta član b. sveta g. Kührar iz Pucovcev v Prekmurju obširno razpravljal o škodljivih posledicah, ker je Slovenija smatrala Prekmurje za kazensko kolonijo. S tem je Prekmurje večkrat dobilo manjvredne in premalo narodne učitelje. Navajal je celo zgled, ko učiteljica ni hotela govoriti na kraljev rojstni dan, češ da bi to storila lahko edino za Mussolinija, drugi je bil vohun, itd.

V proračunski seji ljubljanskega občinskega sveta je starosta Gasilske zveze občinski svetnik g. Turk predlagal, da se ukine dajatev stanarine učiteljstvu.

V prvem primeru so se iznesli v naši zakonodajni zbornici tako težki očitki o moralni kvalifikaciji funkcionarjev naše organizacije centrale, da bi bilo nujno zleteti takoj v skupščini pojasnil od strani narodnemu učiteljstvu naklonjenih poslancev. V drugem primeru se generalizira antidinastično in protidržavno mišljenje učiteljstva. V tretjem primeru se odreka učiteljstvu pravica do zakonito določenih službenih prejemkov. Kritika vodstva organizacije centrale učiteljstva v narodni skupščini — napad na dinastično in državotvorno miselnost učiteljstva v banovinskem svetu — osporavanje pravic zakonito določenih službenih prejemkov v ljubljanskem občinskem svetu — so drastični dogodiljaji zadnjih dni v naših najvidnejših, najbolj javnih, zakonodajnih, uredbodajnih in avtonomnih ustanovah države, banovine in občine. Izneseni so bili na račun učiteljstva narodnih šol težki očitki.

Kdo izmed učiteljstva, pa če je tudi neorganiziranec, more izreči, da se to njega ne tiče? Štánovsko in organizacijsko zavedno učiteljstvo se dobro zaveda težkih očitkov v vseh treh primerih. Mlačneže je zadel v živo vsaj drugi in tretji primer. Pristopnost za očetek samo tretjega primera, odrekovanja naših zakonito določenih prejemkov, pa imamo tako malo tovarišev in tovarišic, kakor more biti le posameznik — izmeček, naveden od člana b. sveta g. Kührarja.

Navedeni dogodki dajo misliti učiteljstvu. Saj je prizadet celo mlačni in indiferentni član našega stanu. Kako onemogočiti, ali ako to ni mogoče, vsaj takoj na mestu zavrniti neutemeljene napade in očitke na narodno učiteljstvo, odnosno na njega posamezne člane? Edina obramba je borbena aktivnost vsakega posameznega organiziranega člana našega stanu, z nastopom na javnih toriščih v vseh merodajnih korporacijah, kjer se neposredno ali posredno odloča, odnosno obravnava o našem stanu. Po vstopu v vse javne korporacije in ustanove, ter po odločnem nastopu v njih za naše skupne interese, moramo uspeti in onemogočiti kvarne in neutemeljene očitke proti stanu in posameznikom. Pri tem moramo imeti v vidiku organizirano akcijo javnega udejstvovanja po lastnih stanovskih direktivah, ki nas imajo dovesti v stanovskem pogledu do uspehov naših kardinalnih zahtev: učiteljske stalnosti, učiteljskih nameščenj, ureditve disciplinskega postopka in materialnih dobrin.

Abstinenca in neaktivnost na javnih prireditvah v preteklosti sta nas dovajali do neuspehov, zato je organizacija v tem pogledu pričela dajati primerne načelne direktive. Nujno je zleteti, da prav vsak član našega stanu sledi klicu organizacije in nastopa v borbi za naše skupne stanovske koristi v korporacijah ter ustanovah po danih prilikah in lastnih zmožnostih. Žal, moramo konstatirati, da klicu organizacije po javnem udejstvovanju ne sledi dovoljno število učiteljstva. Glavne pogoške neaktivnosti pomembnega števila učiteljstva v javnih ustanovah in korporacijah, kjer se govori in odloča o našem stanu, so: komodnost, omalovaževanje lastnih sposobnosti, zanašanje, odnosno prepuščanje dela sotovarišu, precejevanje in zahteve pridobitve uspehov od vodstva organizacije, brez lastnega sodelovanja in ljubosumnost na uspehe sotovariša. Dogodi se pa tudi, da tovariš, ki se je v javnem udejstvovanju povzpél na vidno, vplivno in o učiteljstvu odločujoče mesto, ne kaže več potrebne borbenosti za stanovske interese.

Današnja, za vsakega posameznika občutna, gospodarska depresija imperativno zahteva borbo vsakega organiziranega poedinca v vseh merodajnih nestanovskih javnih ustanovah s končnim ciljem, priboriti stan in po-

samezniku koristi, ki mu pripadajo kot narodnemu učitelju. Že ob priliki občinskih volitev smo opozorili učiteljstvo na važnost udejstvovanja učiteljstva v najvažnejših, čeprav najnižjih gospodarskih, kulturnih in socialnih edinicah, to je občinah. Vsak poedinec našega stanu se mora prebuditi in se mora zavedati dolžnosti, položaja in odgovornosti napram celemu stanu, da deluje v skladu z načelnimi stališči organizacije v posameznih stanovskih vprašanjih. Jasno je, da je s položajem in uspehi poedincev, pričenši od občine navzgor in v drugih vzporednih javnih korporacijah, v tesni zvezi tudi uspeh naših stanovskih teženj in materialnih prizadevanj. Le na lastno delo in moč se lahko zanašamo, kot naša najvažnejša argumenta pri predlaganju naših moralnih in materialnih zahtev merodajnim odločujočim faktorjem.

Situacija razmer, v katerih živimo, zahteva, da preidemo od borbe organizacije za

naše zahteve in prava, do borbe vsakega poedinca, ki mora izven organizacije zastaviti v vseh korporacijah, ki danes odločajo, ves svoj vpliv, da se te korporacije izrečejo za zahteve in stališča organiziranega učiteljstva.

Uvodni primeri kažejo dovolj jasno, da je že pozna ura, ki mas kliče v borbo tja, kjer se nastopa proti našim skupnim stanovskim interesom, in sicer vsi za enega, eden za vse.

Da ne bo prepozno, sledimo klicu predsednika sekcije:

Vsem, ki se zavedate, da je uspeh, naših prizadevanj odvisen tudi od borbe izven okrilja stanovske organizacije, na javnem torišču in ste pripravljeni tudi v tem pogledu korakati v skupno enotno smer ter se boriti tudi tu za interese naroda in države ter s temi v zvezi za interese prosvete, šole in stanu, kličem: strelci, naprej, brez borbe ni zmage!

Pričnimo v šolskem radiu s pokrajinskimi oddajami

Že večkrat smo poudarjali, da spadajo v šolski radio le take oddaje, ki so nekaj posebnega in jih šola otrokom ne more sama nuditi. Poleg tega pa morajo biti te oddaje otrokom primerne. Neprimerne oddaje ne dosežejo v šoli nobenega uspeha.

Naš šolski radio izbira sicer svoje oddaje po teh dveh vidikih, vendar se mi zdi, da so naše oddaje preveč enolične, ter gojimo v preveliki meri predavanje. Da bomo šolske oddaje poživili, bomo skušali prirediti repertoar iz domačih podjetij in vpeljati posebne oddaje, ki jih na kratko imenujem pokrajinske oddaje.

Kaj so pokrajinske oddaje? To so prireditve, ki seznanjajo šolsko mladino najprej z domačim krajem, potem pa s kraji v vedno večji razdalji od šole; na vrsto morajo priti vsi važnejši kraji naše banovine, kasneje pa tudi kraji iz vse naše prostrane države.

Otrok in odrasli človek se zanimata za domači kraj, za domačo pokrajino, pa tudi za pokrajine, ki leže dalje od domačega kraja. Čim več krajev človek pozna, tem širše je njegovo obzorje. — Šolski radio naj veže posamezno šolo z vsemi pokrajinami v koncentrično rastočih krogih, kakor se spoznavanje krajev ujema z otrokovim razvojem.

Kaj naj prinašajo pokrajinske oddaje? V pokrajinske oddaje spada vse, kar je značilnega v življenju našega ljudstva v posameznih krajih naše ožje in širše domovine. Omenjamo narodne in otroške pesmi tistega kraja, narodno godbo, narečja, krajevne posebnosti, krajevne pregovore in pravljice, ljudske šege in navade, splošno krajevno sliko itd.

Pokrajino spoznamo iz govorjenih in pisanih poročil, iz slik, diaprojektivov, filmov, iz domovinoznanskih zbirk v muzejih, najbolje pa z obiskom pokrajine. Če potujem peš, vidim več, kakor če se vozim. Razmer v pokrajini pa ne spoznam drugače, kakor da občujm z ljudstvom in se zanimam za vse, kar vidim. Pa tudi tedaj ne izvem vseh podrobnosti.

Vse drugače deluje radio. Iz pokrajinskih oddaj izvem vse zanimivosti, ki jih ima pokrajina, in spoznam domačina, njegovo vedenje, njegove šege in navade, obliko skupnega življenja, sploh ves njegov značaj. Vsak pravi domačin je v bistvenih, osebnih znakih, v svojem značaju tak, kakor ga je naredila pokrajina, v kateri živi. Boj človeka s narodo mu oblikuje značaj.

Pri pokrajinskih oddajah moreš izvedeti marsikaj, kar bi ti ostalo sicer neznan. Če prideš kasneje v tisto pokrajino, jo boš gledal s čisto drugimi očmi, kakor sicer, če nisi slišal oddaje. To ne velja samo za tujca, ampak tudi za domačina.

V vsaki pokrajini govorijo ljudje svoj jezik, posebno narečje z lastnim naglasom, s posebnimi oblikami in izgovorjavo. Narečje je utemeljeno s pokrajinskim življenjem in zbuja v poslušalcu sorodno občutke, kakor jih rodi trajno življenje na deželi.

Po radiu se da narečje, kakor vse, kar vpliva le na uho, posebno dobro prenašati. Na vsak način pa mora šolski radio upoštevati le čisto narečje in bo imel pri naši mladini gotovo lep uspeh, če da ljudem iste pokrajine priliko, da govorijo naravno in resnično o tem, kar izpolnjuje njihovo življenje, kako se z zemljo uspešno bojujejo, kako jim ta boj oblikuje njihova čustva in kako žive v domačem kraju kot člani iste skupnosti. Iz takega govora čutiš, ne da bi ljudje to sami povedali, kako potrebuje vsak človek kos domače zemlje, da je srečen.

Le pustimo, da govori kmečki človek naši mladini, ne pozabimo pa na njegove pesmi, bodisi narodne ali otroške! Kar se ne da povedati z besedami in kar se ne da narisati na nobeni sliki, to doseže živa pokrajinska pesem, ki zbudi v poslušalcu sorodna čustva in razveseli srce. Primerna narodna pesem po-

ve več, kakor dolg članek ali predavanje o tisti pokrajini. — Koliko lepih narodnih pesmi ima vsaka naša pokrajina, a jih pozna le domačin. Če bomo prenašali te pesmi po radiu, bodo prišle končno pri vseh naših ljudeh do veljave, kakor zaslužijo.

Poleg narodne in otroške pemi ima ljudstvo vsake pokrajine gotovo celo vrsto povesti, pravljic, izrekov, pregovorov in uganjk, ki spadajo kot narodno blago v vsako pokrajinsko oddajo. Pa tudi starih ljudskih šeg in navad ne smemo pozabiti.

Omenil sem le nekaj primerov, ki spadajo v pokrajinsko oddajo in se dajo v šolskem radiu tako lepo prenašati. Iznajdljiv aranžer ali voditelj teh prireditev pa bo našel še mnogo stvari, ki jih bo v pokrajinski oddaji s pridom omenil.

Pokrajinskim oddajam ne more zmanjkati primerne snovi. Zato bo treba vestno izbirati in se odločiti za najprimernejšo snov in za najzanimivejši kraj v pokrajini, s katerim se bo oddaja ukvarjala. Če voditelj teh oddaj ne bo smotno postopal, se bo splošna slika pokrajine prav lahko pokvarila. Pri tem, ko bo skušal biti popoln, bo lahko natrpal oddajo z nebistvenimi deli. Ta nevarnost se zmanjša, če oddaja opisuje prav majhno pokrajino. Že vas in njena okolica sta del pokrajine. Marsikatera vas je tipična za vso pokrajino, vendar pa ima vsaka vas zopet nekaj samosvojega, česar ne najdemo nikjer drugod. Na vasi bomo lahko studirali in spoznali celotno pokrajino.

Pokrajinske oddaje iz krajev, ki imajo telefon, brez nadaljnje pomoči. V ostalih krajih, ki še niso priključeni na telefonsko omrežje, bi bilo mogoče narediti iz prav prvovrstne prireditve gramofonske plošče, ki bi se potem oddajale iz studia. Naša oddajna postaja se ne bavi z izdelovanjem gramofonskih plošč, kakor postaje v drugih državah, a se bo sčasoma za to gotovo odločila.

Kdo naj sestavlja pokrajinske oddaje? V to so poklicane v prvi vrsti naše podeželske šole, ki se v mnogih primerih že danes edine zanimajo za domovinoznanski studij svojih pokrajin in marsikje edine gojijo ljudsko izobrazbo.

Okrog mladinskega lista

(K članku tov. Dolgana: Časopis za otroke. Članek je bil napisan pred izdajo šol. časopisa.)

Že nekaj let se po našem listu preliva črnilo za to stvar. Bojni klic je tukaj: lep-slovní mesečník, ali šolski časnik. Mislim, da bi bilo prav, ko bi se ta zadeva že enkrat razčistila do rezultata, takega ali takega.

Ni prav, da kdo a limine odklanja. Karoli; naj je potem to že beograjski izvršni odbor JUU ali pa naš »Naš rod«. Zgodilo se mu bo, da bo morda prevrnil, kar mu ni všeč, pa potem novi odbor in novi časopis, spet drugim ne bo ta všeč in bomo, boste, bodo zahtevali z isto pravico, t. j. z enako enostransko usmerjeno vehemenco svoje nazaj. Ampak to bi bil boj za pokošeno — postrženo. Nam pa gre za uspeh in napredek.

»Našega rodu« so štirje letniki pred nami in ga lahko sodimo. Šolskega lista še ni in moremo kvečjemu samo domnevati, kakšen bi bil in kako bi učinkoval. Nekaj pa je vnaprej gotovo: Nikakor ne smemo smatrati otroka za zmanjšano izdajo odraslega človeka, in šolskega časopisa za primerno potrošeno kopijo naših enodnevnih študentske novic.

Pa tudi tole: Šolski list naj po mnenju svojih propagatorjev nadomesti naše čitanke. Kje je zakonita osnova, na podlagi katere bo oblast to zamenjava dovolila? Bojim se, da vsi, še tako podprti argumenti ne bodo za-

S sodelovanjem učiteljstva, otrok, vaše mladine in ostalega prebivalstva nastane lahko prvovrstna pokrajinska oddaja, ki jo bodo po šolskem radiu naši otroci povsod z veseljem poslušali. Spojitev posameznih oddaj v skupno sliko bo sicer težavna, a vendar mogoča, za kar bo moral skrbeti naš odbor.

Pokrajinske oddaje mora voditi učitelj-nemešan, ki se spozna v radiu in popolnoma pozna naše podeželsko ljudstvo, ker je izšel iz njega, da bo uporabil v oddajah le bistvene stvari, te pa naravno in nepokvarjeno. Vendar pa morajo biti te oddaje tudi znanstveno in umetniško na višku.

Pri pokrajinskih oddajah je treba vedno poudarjati to, na kar moramo biti v pokrajini ponosni in za kar smo hvaležni našim prednikom, ki so v teku let vse to ustvarili in nam zapustili. Tudi pravične kritike se nam ni treba izogibati, v kolikor je pripravna za otroška ušesa.

Pri teh oddajah mora sodelovati podeželski človek, ki bo v preprostih besedah in če le mogoče, v svojem narečju opisal posebnost svoje pokrajine. V Trbovljah n. pr. bo nastopil rudar in opisal svoje delo v rudniku; v Kropi nam bo žebjar povedal, kako izdeluje žeblje; v Ribnici nam bodo opisali, kako izdelujejo suho robo in lonce; v vinskih gorah bo vinogradnik opisal svoje delo v vinogradu itd. — Podeželski človek bo prav rad sodeloval pri teh oddajah, ker se bo čutil počaščenega, da bo lahko iz svoje vakdanosti govoril tolikemu številu naših otrok, ki že sedaj poslušajo prireditve našega šolskega radia. S pomočjo domačinov bosta šola in šolski radio dosegla najlepše pokrajinske oddaje, polne sveže naravnosti.

Domače pokrajinske oddaje so važne ne iz lokalnega patriotizma, ampak zaradi domovinske skupnosti, ki se mora kot podlaga domovinske ljubezni in vir prave požrtvovalnosti pri mladini vedno gojiti.

Če bomo v šolskem radiu prirejali pokrajinske prireditve po strogo določenem načrtu, v vedno drugačnih oblikah, iz različnih krajev in prav velikokrat, potem bodo te oddaje napolnile sliko naše lepe domovine z življenjem, bodo širile in jačile občutek skupnosti in nas bodo združevale res v en narod v pravem pomenu besede.

Naloga pokrajinskih oddaj je tudi, da vzbudi v doraščajoči mladini veselje in voljo, da se bo nekoč uvrstila v milijonsko vojsko nacionalnega dela. Zato je treba vedno in vedno poudarjati, kake potrebe ima naša domovina in kaj pričakuje od svoje mladine. Nikdo od nas nima postlano z rožicami, vsi moramo trdo delati; to mora spoznati že tudi naša mladina.

Tako so torej mišljene pokrajinske oddaje, ki jih hoče naš odbor vpeljati. Zato pa je nujno potrebno, da se javijo naše podeželske šole in prevzamejo te oddaje. Program naj sestavijo same in ga naj javijo našemu odboru. Vse šole bodo prišle v redu, kakor se bodo javile, na vrsto, niti ene ne bomo izpustili. Priporočam le, da se za sedaj javijo šole iz krajev, ki imajo telefon. Opozarjam pa, da je mogoča oddaja tudi iz studia, če pridejo otroci na izlet v Ljubljano.

Naš odbor pričakuje, da se bodo šole kosalale, katera se bo prej javila, in bodo tekmovali med seboj, katera bo priredila lepšo oddajo.

Na delo! Namen pokrajinskih oddaj je lep, tudi uspeh ne bo manjkal.

Prof. Leop. Andréé.

dostovali, niti ne ob največji možni dobrohotni naklonjenosti onih, ki odločajo.

Drugič: Šolski list mora, če hoče biti aktualen, izhajati čim bolj pogosto. Vsak mesec? Mislite si mesec star žurnal. Kje je aktualnost? Pri nas se tudi že v najbolj oddaljenih krajih menjajo novice vsaj štirikrat na mesec. Torej tedensko? Recimo tedensko. Cenejši kot dinar bi ne mogel biti, ker bi moral prinašati originalno snov, čim več izbranih ilustracij itd. in bi zahteval cel štab strokovno in pedagoško odličnih sodelavcev, če naj namreč ustreza zahtevam, ki jih stavimo nanj. Na leto je to 42 dinarja. Vsaka številka je po obravnavi postala neaktualna, zanič. Torej vsako leto 42 dinarja znova. Naši šolarji in njihovi starši tega ne zmorejo niti v normalnih razmerah, ne v mestu, še manj pa na deželi, kjer manjka poleg denarja tudi še vsakega smisla. Postavke v proračunih kraj. šol. odborov za ubožne knjige tudi ne. List pa bi moral imeti vsak učenec, kakor zdaj čitanko...

List bi tudi moral izhajati vsaj v treh stopnjah. Z gospodarskimi in socialnimi vestmi vendar ne morem na elementarno stopnjo, kjer se lovimo še za e in i. Kako težko je ugoditi v tem oziru še pri »Našem rodu«

Tretje je — o tem pa bi rad malo obširnejše. Ali leposloven list res ne doseže in ne

more doseči tistega vzgojnega in učnega smotra, kakor si ga obetajo zagovorniki šolskega žurnala.

Tov. Dolgan pravi, da so si književniki želeli le mladinskega lista boljših umetniških vrednot itd. Mogoče sem ga napačno razumel; razumel sem ga tako, da so si ga književniki želeli. Vem pa, da smo si ga želeli vsi, mladina in učiteljstvo, in iskreno, ker so bili takratni mladinski listi postali prazni in je zato njihova naklada padala od meseca do meseca. Vsi smo občutili nujno potrebo, da damo mladini nekaj boljšega, tečnejšega. Je po tem jasno, zakaj je »Naš rod« dosegel takoj v začetku tak uspeh, kakor ga je? Da ni izgubil niti danes, v času največje stiske, na svoji privlačnosti? Saj smo tudi prej propagirali, pa ni šlo. Še takrat ne, čeprav je bilo v tistih časih denarja nič koliko! Rad bi sam ugotovil, da se je »Naš rod« mladini priljubil in da visi na njem, kar bi ne, če bi ji ne nudil tega, kar si mladina želi in kar ima rada.

To pa seveda samo na sebi še ni dokaz, da je leposlovni list otroku in njegovi vzgoji tudi res koristen, ozir, da je boljši, kot bi morda bil časopis.

Tov. Dolgan izhaja iz premise, da čitata otrok in ljudstvo na podoben način. Ljudstvo da išče v čitavi samo fabule zaradi fabule same, zaradi senzacije, tistega, čemur Nemec pravi »Nervenkitzel«. Ugovarjam mu, ta trditve je preveč pavšalna. Imamo vendarle tudi med čisto preprostimi ljudmi precej takih, ki jim moramo priznati izjemo. Saj ni treba, da bi moral nujno vsak vedeti, zakaj je to ali ono lepo; dovolj je, da lepoto čutim in sem vesel in boljši in srečen od nje.

Glavno pa je nekaj drugega. Tistim, ki gredo v soboto zvečer v knjižnico in si naberejo pol naračja knjig, ki jih bodo že pred štirinajstimi dovoljenimi dnevi »požrli«, tistim bi jaz sploh ne priznal imena »čitatelj«. Saj jim ne zamerim. Kaj bi v »Tarzanu« (ali pa v Dumau, ali Hellerju, ali — eh, pol kataloga ali pa še več, res je, žali) iskali drugega kakor fabulo? Ali so sami krivi, da jih ni nihče nikdar opozoril, da so še druge, boljše knjige, in da jih ni nihče — vzgajal za čitanje! Zame večina, pa naj je še tako pretež-

na, ni važna, kadar vem, da nima prav. Na učimo ljudi čitati in — izbirati!

Tov. Dolgan plevira tudi za to, naj bi bila »miselná snov povedana naravnost in neposredno. Kako se Cankar hvalično spominja tistega »repka« koncem povesti. In koliko nas je, takih Cankarjev! Tudi otrok bi »požrl« fabulo, res je. Ampak bi jo v žurnalu ravno tako, kakor v literarno umetniškem listu! Od nas je torej odvisno. Da ga naučimo čitati, da mu narahlo odpremo oči za vse tisto Resnično, Lepo in Dobro, čemur je umetnik iz svoje srčne krvi, v najtistih urah svojih dal izraza in obraza...

Ni res in stokrat ni res, da bi moral otrok že v vsako reč vtakniti svoj nos. Pustimo mu, naj bo otrok... Življenje ga bo itak doseglo z vso svojo grenko resnostjo še dovolj kmalu. Rajši ga pripravimo, utrdimo za boj z njim. Vzgojimo mu srce, značaj, um, razbistrimo mu pogled, naučimo ga misliti, primerjati, ocenjevati, urejevati, soditi in — uravnjavati v čustvu sodgovornosti. Ne mislim, da bi mu morali kaj skrivati ali olepševati; metuljčki in rožice in mucke so itak že davno iginile iz njegovega življenja. A zakaj bi mu vso umazano in trpko svojo realnost vsiljevali prej, kakor jo je sposoben razumeti in prenesti in ostati — zdrav?! — Mislim, da bi šolski časopis, kakor ga zamišlja tov. Dolgan, ne dosegel tistih uspehov, ki si jih obeta od njega.

Ne samo, da bi vsa heterogena raznolikost »političnih, socialnih, gospodarskih in zgodovinskih poročil ter praktičnih navodil, pa pestrih in zanimivih novic« delovala na mladega duha porazno, ker bi ne vedel, ne kod, ne kam z vsem. Poplivila bi ga in ga nujno zavedla v površnost, ker bi vsega gotovo ne mogel prebrati, in v domišljavost, ker bi mislil, da zna že bog ve kaj, če ga je rahlo oplazila drobna zver iz pragozda stotih učenosti.

In če bi bile še te bojazni moje, vse do zadnje, neupravičene, eno je:

Naši možgani so polni, naša srca prazna. Preveč učeni smo in premalo dobri, zato nam je tako hudo.

Srce strada, srcu dajmo.

Ernest Tiran.

Prvi sestanek brezposelnih tovarišev

Dne 8. t. m. se je vršil prvi sestanek ljubljanskih brezposelnih učiteljskih abiturientov v čitalnici. Namen tega sestanka je bil informirati ljubljanske tovarišice in tovariše o delu odsekov odbora in o trenutnih izgleh na rešitev brezposelnosti. Sestanek je ob prisotnosti zastopnika sekcije JUJ, sekcijskega tajnika tov. Kumlja otvoril predsednik odseka Vojko Jagodič. Po uvodnih formalnostih je v stvarnih besedah orisal posledice brezposelnosti v obče narodnem, državnem in narodno-prosvetnem življenju. Za tem je očitno delo, katerega rezultati so se nedvomno pokazali v debatah, ob priliki obravnavanja drž. proračuna. Saj je gotovo, da je poslanica poslana ob priliki jesenskega tečaja vsem narodnim predstavnikom, zbudila zanimanje in pokazala nujnost rešitve problema brezposelnosti. V nadaljnjem je analiziral vprašanje, če je pri nas faktično res že nastopila hiperprodukcija učiteljstva. Odgovor na to je bil, da še zdaleka ne, ker imamo še polno šol, kjer se ne poučuje, drugod zopet se kaže potreba po novih razredih, šolah in s tem po novih učnih močeh.

Po vsem tem se je vnel živahen razgovor o redukcijah. Tovariš predsednik je nato objasn timerdukcijam nasprotno stališče odbora, ker bi bile te le trenutna in neučinkovita rešitev brezposelnosti, ki bi v resnici le oslabilala celoten položaj. To stališče je s

stvarnimi dokazi podprl sekcijski tajnik tov. Kumelj, ki je tudi določno izjavil, da je stanovska organizacija proti redukcijam, navedel za to razloge in pojasnil, da odsek ne more sprejemati sklepov, ki bi bili v nasprotju z načeli sekcije. V zvezi s tem je nato tov. predsednik nakazal par stvarnih rešitev, kakor je upokojuje vseh, ki imajo več kot 35 službenih let. Bila bi pa to samo delna rešitev, nikakor pa ne taka, ki bi jo bilo želeli.

Sledilo je poročilo tovariša tajnika Mirka Kuglerja, ki je pokazalo sledeče statistične ugotovitve: V letih 1931., 1932. in 1933. je v Ljubljani in Mariboru obsovliralo na drž. učiteljskih šolah 244 gojencev in 409 gojenk, na zasebnih učiteljskih šolah pa 144 gojenk. Ako k tem pristojemo še 13 absolventov, ki so končali izven naše banovine, ter so se že prijavili odseku, je vseh 810. Od teh jih je v drž. službi 27 ali 3,3 odst., v dnevničarski 7 ali 0,9 odst., službo iz bed. fonda jih ima 73 ali 9%, začasno zaposlitev pa 16 ali 2 odst. Dalje je zanimiva statistika o socialnem stanju abiturientov in abiturientov. Hčera in sinov višjih drž. uradnikov je 9%, nižjih 30 odst., privatnih višjih uradnikov 3,5 odst., nižjih 3 odst., trgovcev 3,5 odst., obrtnikov 9,3 odst., kmetov 16,6 odst., delavcev 3,5 odst., učiteljev 6,1 odst., brez očeta in matere jih je 3 odst., brezposelnih staršev 1,2 odst., brez očeta pa 14,5 odst. Ta statistika se bo še iz-

popolnjevala in poizkušala ugotoviti stanje za vso državo.

Iz poročila socialno-zdravstvenega skrbstva, ki ga je podala tovarišica Nada Grmekova, je bil razviden trud odbora, da bi, če ne trajno, vsaj trenutno olajšal položaj najpotrebnejšim tovarišicam in tovarišem. Doseglo

se je v tem pogledu mnogo, toda v primeri s trudom bi bilo želeli še večjih uspehov in večjega razumevanja javnosti.

Sestanek, ki je trajal dve in pol uri, je pokazal nujnost rešitve problema brezposelnosti in to trajne ter celotne čim prej.

Tajnik odseka »B. u. a.«

Splošne vesti

LJUBLJANSKO UČIT. DRUŠTVO ZA POROČENE UČITELJICE.

Sresko učiteljsko društvo za mesto Ljubljana je obravnavalo 16. marca t. l. na svojem zborovanju redukcije poročenih uradnic. — Predsednik tov. Vekoslav Mlekuz je obrazložil obsežno delo vodstva sekcije JUJ za dravsko banovino v tem pogledu in prečital okrožnico, v kateri utemeljuje svoje stališče in navaja, da se v zadnjih letih pred sprejetjem vsakoletnega državnega proračuna objavljajo redno govorice o redukcijah poročenih državnih uradnic-učiteljic. Učiteljstvo uvideva težak položaj brezposelnih in jih tudi ob vsaki priliki podpira. Priznava in želi, da bi bili nezaaposleni čimprej vsi postavljeni, ne more pa pristati na tak način rešitve, da bi se poročene učiteljice reducirale in namestile brezposelne. Med drugimi kulturnimi in gospodarskimi ustanovami občuti pritisk krize posebno šolstvo. Vsi se pa dobro zavedajo, da je ravno osnovna šola taka ustanova, ki ne more prenesti nikakih redukcij, ne v pogledu osebja, niti v pogledu proračuna. S povečanjem proračuna in povišanjem števila osebja se bo tudi povečalo delo za narodno izobraževanje. Iz vsestranskega razmišljanja je ugotovljeno, da bi bilo možno namestiti vse brezposelne učiteljske abituriente in popolnoma izpolniti učiteljski stalež, ako bi se državni proračun povišal le za borih 20 milijonov dinarjev. Redukcija poročenih učiteljic bi bila direktno zlo za narodno prosveto, ker dejansko v državi ni nadprodukcije, marveč pomanjkanje učiteljstva. V državi je 1200 prostih učiteljskih mest, za sprejem v državno službo pa prosi 1700 abiturientov. Razlika je torej le 500. Pri vsem pa je nešteto razredov s 100 in nad 100 učenci. Ljudstvo prosi v nešteti krajih za otvoritev šol. Država potrebuje dejansko 3000 učiteljev. Torej v resnici nad 1300 učiteljev primanjkuje in to pri današnjem stanju, ko služi še ogromno število učiteljstva z nad 35 leti. Upoštevati pa je treba tudi velik odstotek analfabetov v državi. Iz tega sledi, da imamo še vedno premalo osnovnih šol in premalo učiteljstva in o kakih nadprodukciji ne more biti govora. Onih 1700 abiturientov, ki čakajo zaposlitve, pa bi bilo mogoče postaviti, ako se zviša proračun le za 20.000.000 Din, kar bi za državo ne bilo nemogoče. Uvaževati je treba tudi to, da je za narodno prosveto izdani denar za državo najbolje naložen kapital.

Po obširni obrazložitvi predsednika je članstvo ljubljanskega učiteljskega društva konstatiralo, da osnovna šola ne more prenesti nikakih redukcij učnega osebja, marveč so ji nujno potrebna le nova nameščenja.

UCITELJSKE STANARINE IN LJUBLJANSKI OBČINSKI SVET.

Na zborovanju ljubljanskega učit. društva je vzbudilo posebno pozornost poročilo o predlogu občinskega svetnika gosp. Josipa Turka, ki ga je stavil v proračunski debati ljubljanskega občinskega sveta. Po vsestranski debati je članstvo soglasno in z gromkim odobravanjem sprejelo po predsedniku sekcije JUJ tov. Ivanu Dimniku predlagano poslanico kot odgovor na predlog g. Turka. — Poslanica se glasi:

V proračunski debati ljubljanskega občinskega sveta dne 14. marca je občinski svet-

nig g. Josip Turk priporočal, naj se skuša doseči ukinitve uredbe, po kateri morajo občine plačevati učiteljstvu stanarine.

Učiteljstvo mesta Ljubljane, zbrano na zborovanju sreskega društva JUJ dne 16. marca t. l., se čudi temu predlogu iz vrst ljubljanskega občinskega sveta in ugotavlja, da taki predlogi niso izšli niti iz podeželskih občinskih odborov, ki so v težjem položaju in vendar v polnem obsegu priznavajo učiteljstvu upravičenost do teh prejemkov.

Učiteljstvo pristavlja, da ima do stanarine pravico po zakonu in se čuti upravičeno do nje tudi v moralnem oziru. Istočasno ugotavlja in — oudaria, da noben stan ne deluje in ne žrtvuje moralno in materialno toliko za prosveto in kulturno delo kakor učiteljski. Zato obžaluje tak predlog iz kulturne ednice kakor je občinski svet ljubljanski, zlasti pa obžaluje, da je bil stavljen od odlične vodilne osebnosti, ki bi morala dobro poznati delo učiteljstva.

Mislimo, da bi se našla drugje upravičena štednja, ki bi socialno manj — rizadela, kakor štednja pri učiteljski stanarini.

LJUBLJANSKO UČITELJSTVO ZAHTEVA SVOJEGA ZASTOPNIKA V OBČINSKI SVET.

Ljubljansko učiteljstvo je izrazilo na zborovanju 16. marca t. l. obžalovanje, da kot važen činitelj na javnih popriščih v ljubljanskem občinskem svetu nima svojega zastopnika, ki bi v šolskih, prosvetnih in stanovskih vprašanjih lahko tolmačil mišljenje učiteljstva. Enodušno je sprejelo zahtevo, da dobi v občinskem svetu zastopnika iz svojih vrst.

INTERESI UCITELJSKEGA STANU IN NASI ZASTOPNIKI V RAZNIH ODBORIH.

Dolžnost učiteljev javnih delavcev je, povsod v društvi in ustanovah, kjer se udeležujejo, zastopati interese šole, prosvete in stanu. Ljubljansko učiteljstvo je sklenilo, da bo vsak tak primer, ko učitelj javen delavec ne vrši te svoje naloge, javno obravnavalo in nastopilo proti njemu. Društvo je sklenilo, da bo prirejalo sestanke učiteljev javnih delavcev, ki bodo podajali svoja poročila o delu za prosveto šole, prosvete in stanu. Sestanki pa bodo služili tudi za obravnavo in sprejetje norm za obrambo šolskih, prosvetnih in stanovskih interesov.

Poročilo o gornjih aktualnih zadevah, obravnavanih na zborovanju ljubljanskega učiteljstva, je bilo objavljeno tudi v Slov. Narodu, razglasila pa ga je tudi ljubljanska radio postaja.

— Kranjskemu srežu. Sresko načelstvo nas poziva, da predložimo podrobne učne načrte do 31. marca t. l. Predsednik.

— Plemenit dar. V počastitev spomina umrlega ing. Poniša je daroval tov. Fran Merljak 50 Din za brezposelne učiteljske abituriente. Iskrena hvala.

— Pedagoška centrala — izposojevalcem knjig. Zavoljo ureditve knjižnice Pedagoške Centrala v Mariboru nujno prosimo in poziv-

† Ani Bercetovi

Nad trideset let je, ko so se prvič srečale najine poti ob nastopu službe na novi šoli v St. Janžu na Dolenjskem.

Se danes te vidim, kako si se pojavila v spremstvu upravitelja vesela in živahna na pragu moje sobe in me prijateljsko pozdravila, kakor bi se bila že davno poznala.

Iz Bele Krajine, kjer si začela službovati, si prihitela v prijazni St. Janž, da tu nadaljuješ svoje poslanstvo.

Lepi so bili oni časi, ko smo Ti, Vinko in jaz, vsi polni mladosti, življenja in volje zastavili svoje sile v prosep nove šole. Trdo je bilo delo s 70 do 80 glavicami v razredu, a bodrila nas je tovariška vzajemnost.

Večkrat se zamišljam v one čase, prav živo pa so mi stopili pred oči in spomin, ko me je presenetila vest, da si za vedno zapustila naše vrste.

V Tvoj spomin in Tvoje počaščenje naj podčrtam dve vrline, ki sta te tako odlično dičili in ki naj bi bili vsem nam svetla zvezda vodnica.

Večkrat sem imel priliko občudovati Tvojo globoko, v srce zapisano zavest, da Ti je biti učiteljica ponos in veselje. Spominjam se prilike, ko si skoraj v osramočenje nas moč zastavila besedo v obrambo in povzdigo učiteljske zavesti in časti. Tvojo zavest morem prav preceniti danes, ko vidim, kako nam je treba prav v današnjih dneh tako odločnih in zavednih tovarišic in tovarišev.

In tvoja organizacijska zavest! Ob vsakem zborovanju in skupščini, naj je bilo vreme lepo ali slabo, si bila Ti z nami. Ni Te strasila dolga in naporna pot. Menda ni bilo sestanka, da nisi bila Ti v naših vrstah.

Težka in dolgotrajna bolezen Ti je uklonila glavo. Utrujena si legla k večnemu po-

čitku. Za Teboj pa je ostala vrzel v naših stanovskih vrstah, zakaj zavedamo se, da današnji čas še bolj terja takih zavednih in odločnih tovarišic, kot si bila Ti.

Pogrešala pa Te bo tudi Tvoja družina, Tvoj mož in Tvoji otroci, od katerih so si trije izbrali učiteljski poklic. Preselila si se od njih na griček nad šolo. V skromnem domu boš počivala v bližini svojih dragih. Tvoj duh pa bo živel z njimi in nami v nedogled.

† Ignac Čokl

šol. upravitelj v Sv. Marjeti niže Ptuja.

Zdaj pa mi je nekaj počilo.

V Kostrivnici se je 9. julija 1879. rodil. Med zemljo z gozdi poraslo je doživljal svoje prve čase.

Potekala so leta. Potekala kot mnogim njegovim na pripravnici in učiteljsku v Mariboru, kjer se je pripravljaval za vzgojiteljski poklic, katerega je začel v zeleni domačiji, kjer je doživljal svoja otroška leta.

Tu se je zagnal z vso mladostno zanemnostjo v delo, v oblikovanje mladih sil, katerim se je približal z vso svojo toplo besedo, radi katere so ga imenovali dobričino. Od tu je po več letih odšel na prijazen Runč pri Ormožu.

V tem času sta se spoznala s poznejšo ženo Fanči. Spremljala ga je skozi polno življenje, nasula mu tihe in dobrejčne domače sreče, ki je zaživela v zakonsko tesno strnjem življenju.

Dne 16. febr. 1915. je odšel k vojakom. Ril s stotisoči skozi avstrijske jarke. Nekega dne, ko se trgale granate ozračje, je bil zajet s številnimi drugimi. Težilo ga je hrepenenje po ženi in otroku, ki ga še poznal ni.

Pa so se začeli zbirati dobrovoljci. Nato tista dolga pot do morja, z ladjo mimo Kitajske, Indije... Dubrovnik. Paleče poletje se je razlivalo v njem, angleško ladjo z jugoslovanskimi dobrovoljci so opluskali valovi našega morja.

Zopet doma.

Vse misli so pristale.

16. febr. 1921. je nastopil službo pri Sv. Marjeti niže Ptuja kot šolski upravitelj. Skozi tri 16. februarje je teklo življenje, zopet steklo v mirno strugo ob ženi in deci, bil je z njimi skupaj v veselju in v težkih trenutkih.

Vmes pa je delal, zdaj tu zdaj tam: predsedoval Čebelarškemu društvu, imel je svojo besedo pri Sadiarskem in kot tajnik pri Gasilskem društvu. Vsako prsto minuto pa je bil v skednju pri oblikih in dletih. Stavil je šolski oder, da je mladež lahko nastopila in razne stiskalnice, žage itd., ki so bile vse svojevrstni zasnutki. Kakšen inženjer bi to bil, smo si včasih pritrjevali.

Na učiteljskih zborovanjih, ki jih je redno obiskoval, si je rad prižgal cigaro in tedaj je znal povedati marsikatero okroglo in dovtipno.

Zadnje jesen mu je zahrbtna bolezen začela razjedati zdravje. Tlačila ga je nadiha, srce ni hotelo redno delovati in tudi ledvice so odpovedale. Z vsakim dnem je vstajala misel na smrt. Vedel je, da se ji ne bo mogel ogniti, pa se je vseeno šalil. Gibi so bili trudni, bolj naznačeni kot izvršeni, pa jih je prisilil, da so izgledali močni. Zato ga je prebegaval grenek nasmeh na ustih.

V nedeljo je še bilo upanje, da bo bolje, posebno, ko je zunaj tiha rast, ki prešine vsakega bolnika s krepkim upanjem.

Zdaj pa mi je nekaj počilo... je še v pondeljek stisnil v napol razumljivi besedi.

Topla kri se je ustavila, vse je utihnilo. Med zvončke bele, ki so jih prinašali otroci, je segla grenka solza: žena brez moža, otroci brez očeta, razred brez učitelja.

Naše polje je ogrevalo pomladno sonce. Prvi topli veter pihal okrog šole, cerkve in hiš in se zopet unaša.

Beli oblaki se zbirajo.

Tuintam prihajajo po poteh med njimi otroci s šopki zvončkov. Za njimi možje in žene, vzgrajajo se žarki na čeladah gasilcev, vedno več je ljudi pred šolo. Ura bo kmalu dve. Od vlaka prihaja procesija učiteljstva iz vseh koncev. Nad sto jih mora biti. Za njimi predstavniki oblasti iz Ptuja v avtomobilih. Zbirajo se razna društva, obrabi nekdanih učencev z Runča.

Vse je tiho. Duhovniki odmolijo.

Predstavniki občine izpregovorijo o njegovem delovanju med mladino in v raznih društvi, učenka pa v imenu vseh otrok preprosto, a s srcem. Godba odigra, učitelji vstopijo v krog in zapojejo: Vigred se povrne..., nazadnje še domače pevsko društvo.

Žena, otroci in sorodniki ihtijo.

V zraku visi pomlad.

Tiho stopa množica. Razvije se pogreb nad 2500 ljudi. Godba udarja žalostno koračnico.

Gasilci spuščajo krsto v jamo. Odlagajo vence in šopke. Domači župnik se poslovi, za njim govorita se predsednik učit. društva ter učitelj z domače šole.

Zadnje žalostinke: Spomladi vse se veseli...

Odpočij si, tov. upravitelj, ob zadnjem kilometrskem kamnu svoje poti, odpočij v gomili, katero je okrasila otroška roka z belim pomladnim cvetjem in na kateri krvavijo rdeči nageljni tvojih dragih, ki si jih imel tako rad.

A. D.

vamo izposojevalce knjig, da nam vrnejo vse preko 2 meseca izposojene knjige tekom 14 dni. Zelo obžalujemo, da moramo naše člane z vso resnostjo spomniti na pravočasno vrnitev izposojenih knjig, ki jih nekateri pridržujejo že kar 3 leta. Za knjige, ki bi jih izposojevalci v določenem roku ne vrnili, moramo zahtevati polno povračilo današnje knjižne cene, ki jo bomo v nujni potrebi na vsak način (in četudi sodnijsko) izterjali. Izposojene knjige ne smejo služiti preko izposojevalnega roka za učne pripomočke in kar stalne priročnike. Šol. upravitelje in predsednike sres. učit. društev pa prosimo nujne pomoči, da pride Centrala do svoje lastnine ter da jo obvarujemo danes celo nenadomestljive izgube. Članstvo si lahko naroči knjige, ako vnaprej vpošlje poštino ali kakega poverjenika. Centrala pa bo šla vsakomur do skrajnih možnosti na roko.

Pedagoška Centrala v Mariboru.

— **Društvo stanovanjskih najemnikov v Ljubljani** sklicuje svoj redni občni zbor v torek dne 27. marca t. l. ob 18. uri v salonu restavracije »Pri Levju« s sledečim dnevnim redom: 1. Otvoritev občnega zbora po predsedniku. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo revizorjev in podelitev absolutorija odboru. 5. Sprememba pravil. 6. Volitve novega odbora in nadzorstva. 7. Slučajnosti.

Tovariši — tovarišice! Da bo mogoče pravočasno določiti naklado za knjigo **Medvedka Markca**, se tem potom naprošajo tovariši in tovarišice, ki še niso poslali naročil, da pridobe v svojem razredu vsaj po enega naročnika za to mladinsko povest, ki izide v mesecu maju v založbi tiskarne Slatnar v Kamniku. Cena trdo vez. knjigi je Din 14.50 (s poštino Din 15.50) — plačljivo koncem maja po prejemu knjige. Šol. upraviteljem bo knjiga posebej dostavljena. Pet ali več izvodov so vsake poštine prosti. Naročila sprejema tiskarna — odnosno avtor: Adam Milkovič, š. u., Ljubljana — Bežigrad. Ne odlašajte z naročili!

NEKAJ, KAR SMO ZELO POGRESALI.

Za praznik Vidovega dne ali pa za 1. december, so bila naša šolska in sokolska društva vedno v zadregi, ker je manjkalo njihovih mladini primerne gradiva za proslavo teh slavnostnih dni. Iz te stiske nas je sedaj rešila naša marljiva pisateljica in velika prijateljica mladine **Manica Komarova**, ki je sestavila za našo mladino dva slavnostna prizora, prvega za Vidov dan, drugega za 1. december, in sicer tako posrečeno in lepo, kakor zna samo Manica, ki pozna otroško dušo do dna, pozna razmere in prilike, v katerih se giblje naše šolstvo in Sokolstvo. Oba prizora sta kratka (vpriporočev enega kakor drugega bo trajala 15 do 20 minut), a polna pestrosti in živahnosti in bosta delovala na mladino vzgoji in strogo nacionalno. Oba prizora sta lahko vpriporočljiva v vsaki šolski sobi ali sokolski telovadnici. To zares potrebno delo je že zagledalo beli dan. Tisk in založba Učiteljske tiskarne v Ljubljani. Dobi se v vseh knjigarlah. Cena samo Din 3.—. Sokolska vodstva, Sokolska društva, sezite po njej!

— **Učiteljstvo**, ki se mudi o velikonočnem odmoru v Mariboru lahko prenočuje in dobi vsa oskrbo v Učiteljskem domu, Kosarjeva 41.

Učiteljski pravnik

STANOVANJA, ODNOSNO STANARINE ZA UČITELJE.

Po razsodbi državnega sveta z dne 19. maja 1933. št. 14.933, izdani v nekem posebnem primeru glede izplačevanja stanarine, je odredilo ministristvo prosvete z odlokom O. N.

Br. 43.086 z dne 34. junija 1933. nastopni upravni postopek za primer, kjer se občine branijo učiteljem izplačati pripadajoče stanarine:

Učitelji narodnih šol se morajo obrniti za izplačilo stanarine najprej na pristojno upravno občino in ako ta ne ugotovi njegovi prošnji, bo zahteval, da se mu izda formalni odlok o tem. Ako je s to rešitvijo nezadovoljen, ima pravico v teku 15 dni po prejemu te rešitve pritožiti se na upravni oddelek pristojne banke uprave, a proti odloku upravnega oddelka pristojnemu upravnemu sodišču v teku 30 dni. Proti razsodbi upravnega sodišča ima pravico pritožbe na Državni svet v teku 15 dni po prejemu razsodbe. Proti razsodbi Državnega sveta ni pritožba.

V primeru, da občina noče izdati formalne rešitve, je treba ponovno s posebnim aktom zahtevati ob občine formalno rešitev. Ako minejo trije meseci od dne, ko se je ponovno zahtevalo rešitev, a jo občina tudi do tega dne ne izda, je zaprositi nadzorno oblastvo (za mesta upravni oddelek kraljevske banke uprave, za ostale občine sresko načelstvo), da prisili občino na vršitev svojih dolžnosti, to je reševanje uradnih zadev.

V zmislu omenjene razsodbe Državnega sveta bo od sedaj o vprašanjih, ki se tičejo stanovanja odnosno stanarine po §§ 29 in 84 zakona o narodnih šolah na pritožbo posameznikov razpravljaj najprej upravni oddelek pristojne banke uprave, nato pristojno upravno sodišče in končno Državni svet. Ker prosvetni oddelek pri banski upravi in ministristvo prosvete nista pristojna za reševanje o tem, jim takih predmetov ni treba pošiljati. Nerešeni predmeti bodo vrnjeni v postopek v zmislu gori navedenega odstavka.

Podrobna razprava o predmetu je bila objavljena v 10. števil. »Učiteljskega tovariša«.

— **Šolski upravitelj pri prireditvah.** — Smiselno razpisu IV. No. 2836/1 od 15. februarja 1934. kraljevske banke uprave v Ljubljani mora šolski upravitelj za sodelovanje šolske dece pri društvenih prireditvah presoditi, ali je prireditev v skladu s §-om 69. zak. o narodnih šolah. t. j. ali je prireditev občedržavnega ali občencionalnega značaja. Radi olajšanja stališča je treba pripomniti, da je § 69. zak. o narodnih šolah bil spopolnjen s §-om 3. zakona o izpremembah in dopolnitvah v zakonu o narodnih šolah, Služb. list kos 24. I. 1930., po katerem smejo učenci sodelovati tudi na cerkvenih slovesnostih in verskih obredih. Ker pa je šolski upravitelj pogosto režiser šolske ali kake društvene prireditve, naj pri tej priliki navedem, kako ima postopati, da ne pride v kolizijo z zakonom. V ta namen naj se seznani z določbami § 27. zak. o spremembah in dopolnitvah zakona o taksah (Služb. list kos 32/1932.), po katerem mora biti vsaka prireditev, bodisi da je podvržena plačilu takse ali ne (razen šolskih svečanosti ob državnih praznikih), pravočasno prijavljena, oziroma odobrena od upravnega oblastva.

Ako se priteja kaka šolska slovesnost, proslava, koncert, n. pr. Rdečega križa ali Jadranske straže, prošnja ni podvržena kolokovini in tudi od vstopnine se ne plačuje 10 ozir. 20% taksa po tar. post. 99 a zakona o taksah.

Ta taksa se izjemoma ne pobira v primerih navedenih v pripombi št. 4., tar. post. 99 a, med ostalim tudi za zabave na vaških slavnostih, cerkvenih in šolskih slovesnostih, proslavah in narodnih svečanostih, če se prirejajo na krajih, ki so zato določeni. Tej taksi niso podvržene niti javne vaje sokolskih društev in koncerti domačih pevskih in umetniških glasbenih društev ter predstave vaških čitalnic, če se prirejajo brez plesne veselice.

NA DELO ZA NAŠE DOMOVE! VSA NAROČILA POTOM UGP.

hologije in vzgoje je važno, ali budimo otroku fantazijo in duha ali pa zmoglost mehaničnega umstvenega dela. Zase bi se odločil za prvo in ne za »gospoda iz kavarn«, ki mehanično pregleda časopis, ne da bi od tega duhovno kaj imel. To se pravi drugič: Ali hočete podajati otroku mesečnik, ki odgovarja prvi obliki, ali pa časnik, žurnal, ki odgovarja drugi: Vsaka izmed njiju zahteva zase zopet poseben način dela, in to 1. tako pri avtorju, kakor 2. pri bralcu. Resničen vzgojitelj se bo odločil pač le za mesečnik, revijo, kajti on ve, da bo avtor zanjo napisal nekaj, česar ne zmore vsak hip in ne vsakdo drugi namesto njega, dočim bo časnik napolnil reporter z reportažo, ki bi jo kdo drugi bolje. Potem je tu važna reakcija otroka na čtivo prve in druge vrste, a zares samostojno in lepo duhovno bitje je v stanu vzgajati samo oblika prve vrste, to je revija. Tu bi utegnil nastopiti argument nerazumljivosti, težavnosti čtiva. Tega razloga se ni bati. — **Otroku sploh ne sme biti vse jasno**, če hočete da kdaj sploh doraste v normalnega človeka. Čudenje ni samo mati filozofije, nego tudi vir vsakega napredka. Z žurnalom pa bi ustvarili samo prezrelo, staro deco. Gojimo dalje v otroku čut za stalne vrednote, v času tiska se pa to pravi: ne dajamo mu v roke časopisa. Kako je v dnevniku in časniku sploh možna ona skrbna izdelanost in oprema, ki na pr. odlikuje revijo. Kako bi izgledale sredi mnogostolpne tiska one lepe ilustracije peterih letnikov. N. pr., ki morajo na otroka učinkovati zelo močno? in že mnogostolpni tisk sam ne navaja k smislu za zbrano, skrbnost in red. To so malenkosti, ki jih je dobro premisliti. Važno se mi pa zdi tudi sledeče. Vsak mladinski list ni samo za mladino, nego tudi za odrasle, ne le za otroke, tudi za umetnika in narod kot tak. Mladinski listi imajo dolžnost vzgajati otroka, a tudi

Naša gospodarska organizacija

UČITELJSKI DOM, REG. ZADRUGA Z O. Z. V LJUBLJANI.

VABILO

na VI. redni občni zbor Učiteljskega doma, reg. zadruga z o. z. v Ljubljani, ki bo 8. aprila 1934. v sobi odsekov JUU v Ljubljani, Frančiškanska ulica 6/I, Začetek ob 8'30.

Dnevni red:

1. Poročilo načelnika.
2. Poročilo tajnice o zadrugnem poslovanju.
3. Računski zaključek za poslovno l. 1933.
4. Poročilo nadzorstva
5. Volitev načelstva.
6. Volitev nadzorstva.
7. Slučajnosti.

Opomba: Ako bi občni zbor ne bil sklepčen ob napovedani uri, se vrši čez pol ure drug občni zbor v istem prostoru in z istim dnevnim redom ter sklepa v smislu § 33. brez ozira na število zastopanih zadrugnikov. Računski zaključek je v zadrugi pisarni članom na vpogled.

Načelstvo Učiteljskega doma v Ljubljani, dne 20. marca 1934.

Stanko Vrhovec, s. r., Gizela Ušenčnik, s. r., načelnik. tajnica.

Mladinska matica

Za velikonočne praznike izredno lepo darilo za otroke prvih in drugih razredov je Ribičičeva knjiga »Mihec in Jakec«, ki je pravkar izšla v drugi izdaji. Knjiga, ki ima s svojo slikopisno metodo naravnost čudovite uspehe — saj se ob njej naučijo otroci igrati brati — stane v drugi izdaji namesto 12 Din samo 8.

Na razna naročila javljamo tu, da nam ni treba odgovarjati vsakemu posebe, da so pošle naslednje knjige:

Kresnice I., Zgodbe z Južnega morja, Sadjarčki, Rudi, Začarani krogi, Kresnice III., Vijolica Vera, Pod grajskim jarmom, Mizica, pogri se, Življenje hudobne kavke Katke, Lukec išče očeta, Botra z griča, Naš rod, III. letnik.

Vse ostale knjige založbe Mladinske matice dobite še vedno s popustom 25 do 50%. Posamezne številke nekompletnih letnikov »N. R.« pa po 20 par.

Vsem onim, ki so naročili 2. številko »Mlade Jugoslavije« javljamo, da bo odločala šele skupščina, ali bo izhajal jeseni mladinski časopis namesto »Našega roda«. Vplačane vsote smo zabeležili v dobro nadaljnjim številkam »Našega roda«.

Izšla je 6. številka Našega roda in se te dni že razpošilja. Številka je zelo bogata po vsebini in ilustracijah. Posebno lepa je Bevkova legenda, ki nam jo je pisatelj poslal nekaj dni preden je bil konfirman.

—mm Pri plebiscitu otrok za oba lista se je prostovoljno odločilo v Mavčičah:

Za »Naš rod« 22 naročnika.

Za »Mlado Jugoslavijo« 1 naročnik.

—mm »Naš rod« ali časopis »Mlada Jugoslavija«? Se preden sem dobil štev. 31. »Učit. tovariša« v roke, sem bil napravil pri vseh naročnikih »Našega roda« nastopni poizkus. Vsem 168 naročnikom »Našega roda« sem razdelil listke, na katere naj mi napišejo, ali so za »Naš rod« ali za »Mlado Jugoslavijo«. In uspeh? 97% se je izjavilo za »Naš rod«, 3% pa za »Mlado Jugoslavijo«. Pribli-

žno čak uspeh bi nemara bil po vseh šolah, kjer se ne bi prav nič vplivalo od strani učiteljstva na odločitev učencev. Zame je bila zadeva že rešena takoj po prejemu poizkusne številke, za druge pa naj bo rešena po izjavah učencev samih, ki naj itak soodločujejo v delovni šoli. — Štrukelj.

Nekateri pisatelji še niso dvignili svojih rokopisov, s katerim so tekmovali za razpisano knjižno nagrado. Javili se niso še avtorji naslednjih rokopisov: »Zlati čevljički«, »Mož z lunce«, »Kaj je sanjala Anica«, »Jaz vam bom pa nekaj povedal«. Naprošeni so, da to čimprej store.

Letošnje Kresnice bodo zelo zanimive. Imele bodo samo prispevke otrok. Na naših šolah je mnogo talentiranih učencev, pa bodisi v spisu ali v slikarstvu. Prispevke teh bi bilo treba zbrati in jih poslati Mladinski matici. V prvi vrsti pridejo v poštev taki spisi, iz katerih se zrcali življenje, mišljenje in hrepenenje današnje mladine. Prispevki naj bodo nepopravljeni, da se ne zabriše svežost izraza. V kolikor bo treba, jih kasneje itak uredništvo samo popravi. Uredništvo je dobilo doslej že precej gradiva, mnogo ga pa še pričakuje. Da bo knjiga res lepa, bi bilo treba, da sodelujejo vse šole. Nobena večja šola bi ne smela preslišati tega poziva.

Učiteljski pevski zbor JUU

—pev Po dolgem odmoru se je vršil 16., 17. in 18. t. m. pevski tečaj U. P. Z. Udeležba od strani članstva je bila prav zadovoljiva; le pri sopranih smo pogrešali več pevki, ki so se sicer vedno udeleževale naših tečajev. Upamo, da bomo videli tudi te na prihodnjem tečaju, ki bo 4., 5. in 6. aprila. Nekaj članov se je opravičilo. Prvega dne so vadili korepetitorji. Druga dne pa je vadil novi pevovodja g. prof. Strečko Koporec, istotako v nedeljo.

Na tečaju se je uredila zadeva glede turnijskega fonda. Z ostalimi člani pa uredimo to na prihodnjem tečaju. Udeležba na obeh tečajih je strogo obvezna. Kogar na tečaju ne bo, ne more v Bolgarijo.

Soprani, ki se niso udeležili tečaja, naj ne zamude prihodnjih. Odbor se obrne do njih še s posebnim dopisom. Tem potom vabimo na prihodnji tečaj tovariša: Vidmarja iz Radeč pri Zid. mostu in Toroša iz Bele Krajine.

Tečaja so se udeležili sledeče tovarišice in tovariši: soprani: Kneisl, Toni, Zebre, Marok, Krč, Slapar, Köchl, Grile, Zavrtanik, Klemenc in Traven; alti: Vremšak, Weber, Stritar, Gajser, Pirč (ml.), Schubert, Kovač, Povše, Šušteršič, Petrovič, Rugelj, Velnar, Nepužlan in Rozman; tenorji: Andolsek, Slapar, Martelane, Ponikvar, Lumbar, Omerza, Ahačič, Jezeršek, Tomšič, Oman, Bintar in Cerut; bas: Štrukelj, Kotnik, Primožič, Korencan, Adamič, Korošec, Buda, Klemenc, Gole, Jovan, Dougan, Pinterič, Grušn, Zitnik, Kobentar, Torelli, Grušen in Štante.

Šolski radio

—r XXIV. teden. V torek dne 27. marca bo izvršil velikonočno oddajo g. Viktor Pirnat. Razpored: 1. Velikonočni običaji med našim narodom pri nas; 2. v slovenskem Korofanu; 3. na bratskem jugu.

—r **Kmetijska radio predavanja.** V nedeljo dne 25. marca ob 7. uri 45 minut: Čebelarstvo vprašanje naše dobe; g. prof. Verbič Josip.

Anketa o mladinskem tisku

G. Rajko Ložar, umetnostni zgodovinar in kritik, bivši urednik »Doma in sveta« in »Kroga« pravi:

1. Kaj mislim o vprašanju Našega roda in Mlade Jugoslavije? Pregledal sem 5 letnikov Našega roda, ki je vkljub pomanjkljivosti vzoren mladinski mesečnik. Mladež pred 20 in 30 leti — sam se štejem med prvomenovano — bi si bila lahko čestitala, če bi bila prejemale vsakega prvega v mesecu zvezek takega čtiva in takih podob. Za vsakogar, ki mu je prospeh našega mladinskega slovstva zares pri srcu, se mora, oziroma bi se morala reforma, če je potrebna, vršiti samo na podlagi že izhajajočega mladinskega lista, ki je v petih letih svojega življenja dosegel splošno višino pa tudi spoštljivo število mladih naročnikov. Naš rod še ni zaključena in okostenela oblika, nego jo smatrajo za živo tvorbo, zato naj bi se vse one sile in želje, ki jih nameravajo odločujoči krogi posvetiti ustanovitvi »morge« glasila, obrnile v prid izpopolnitvi »Našega roda«.

2. S čim utemeljujem svoje stališče. Odgovor na to je težak zato, ker ne poznam razlogov, s katerimi se zagovarja potreba novega glasila. Enega pač poznam in to je domnevna literarnost N. r. ter njegova nedostopnost mladini. Toda ta razlog bo le težko držal in če drži, naj se odpravi s srečno sintezo danega lista in pa želja, ki zahteva nekaj novega. Na vsak način pa bo bolj koristno, ako navedem namesto dolgega argumentiranja nekaj točk, ki se mi zdi, da bi morale imeti v razpravi o bodoči usodi lista poglavito vlogo. Te bi bile: S stališča psi-

ustvarjati mladinsko umetnostno kulturo. Ta pa ni brez tradicije, to je stalnosti v pojmovanju in ustvarjanju in te zopet ni tam, kjer zvečer prevrnemo čez krov, kar smo čez dan storili. Zato spreminjajmo in dopolnjujmo z novimi mislimi staro, kajti ni vsaka nova misel zmogla dati lepo novo tvorbo. Hoteti moramo tudi lepo mladinsko kulturo, kajti brez te obratno tudi lepe vzgoje ni.

V češkem filmu »Janko in Metka« zahtevajo otroci v prologu pravilico, pravilico. Isto moramo storiti zanje tudi mi, tudi oni jo morajo zahtevati. Učimo se od tako naprednega češkega naroda tudi na vzgojnem polju: Časnik starcu, otroku pravilico. Možnost poslednje, ki jo je pojmovati ne le kot dejansko pravilico, nego tudi kot način podajanja ostalega gradiva, pa lahko uresničuje samo list kot je Naš rod in zato je vreden nadaljnje njega truda in ljubezni.

Bivši urednik »Ljubljanskega zvona« in kulturni referent »Jutra« g. Božidar Borko pravi:

V zvezi z Vašo anketo si dovoljujem odgovoriti naslednje:

1. Kaj je za šolsko mladino primernejše, revija (»Naš rod«) ali mladinski časnik (»Mlada Jugoslavija«), o tem gre odločitev izkušenim pedagogom, ki tudi lahko povedo, kako gleda mladina na oba lista. »Naš rod« mi sam po sebi ugaja, zdi se samo, da je ponekod previsok za mladino osnovnih šol.

2. Ideja šolskega časnika, kakor se je Slovence predstavil z »Mlado Jugoslavijo«, je tudi za nas nesolnikne prav prikupna. Časnik imajo danes v družbenem življenju tako veliko vlogo, da ni čuda, če začenja ta oblika prodirati tudi v mladinsko slovstvo. Zdi se mi, da aktualna vsebina takega mladinskega časnika laže ogreje mladino in jo vzpodbuja k razmišljanju, kakor pa pretežno leposlovna

revija. Vse seveda zavisi od tega, kako je ta šolski časnik urejevan in kakšne sotrudnike ima. Vsekako ne bi kazalo opustiti ideje šolskega časnika, ker je to tako sodobna in dobra oblika mladinskega lista, da se bo treba prej ali slej vrniti k nji.

Ponavljam pa: meritorno mnenje o tem vprašanju gre samo šolnikom, ki imajo izkušnje z mladino!

Pedagog Čopič Venceslav piše: »Naš rod« se je telkom petih let tako udomačil med našo mladino, da bi nastala velika praznina v mladinskem slovstvu, ki je ne bi mogel izpolniti mladinski časopis, ako bi »Naš rod« nehaj izhajati; zato naj ostane.

Na drugi strani pa čutimo živo potrebo po mladinskem časopisu, ki bi prinašal kos pravega resničnega življenja v šolo, ki bi bil pomočnik učitelju in učencem, da se poglobi v vsa socialna, gospodarska in kulturna vprašanja, ki trkajo na šolska vrata in oblikujejo otrokovo dušo izven šole in včasih proti duhu šolske vzgoje.

Mladinski časopis nikakor ne bi mogel nadomestiti »Našega roda«, v katerem naj bi izhajala literarna dela trajne vrednosti; zato je nujno potrebno, da »Naš rod« ostane leposloven list s prilogo ali posebno rubriko, v kateri bi bili zbrani vsi važnejši dogodki kulturnega življenja, ki imajo kakorkoli vpliv tudi na otroka.

Še boljša pa bi bila rešitev, ako bi bila denarna sredstva na razpolago, da bi poleg »Našega roda« izhajal še mladinski časopis, ki bi moral biti pisan res za mladino po obliki in vsebini, da bi popolnoma zajel otrokovo duševnost, česar pri prvi številki »Mlade Jugoslavije« ni bilo opaziti.

Stanovska organizacija JUU

Iz sekcije

—s Občinski odborniki v območju sodnih okrajev Šmarje in Rogatec: Komar Ljudevit na Ponikvi; Glinšek Ivan in Predan Rudolf v Rogaški Slatini; Verk Miloš, Rogaška Slatina - okolica in Tomažič Božidar v Žetalah. V celjskem srezu: Žagar Franc, St. Jurij ob j. ž.; Hajnšek Franjo, St. Jurij ob j. ž.; Jankovič Peter, Šinigoj Julijan in Lapajne Ivan v Vojniku; Stravs Milan, Dobrna; Wudler Adolf, Petrovče; Pirc Maks, Zalec; Volavšek Anton, Teharje; Černigoj Slavko, Štore; Mohorčič Božo, Sv. Peter; Lušin Lojze, Braslovče; Sevnik Julij, Vransko in Razpotnik Franc, Griše.

—s Klub prijateljev vaše kulture. —Nadalje so se prijavili: Hofbauer Lojze, učit. v Hrastniku, Mehora Drago, š. u., Krašnja, Olga Plevelj, učit., Domžale, Andrej Šavli, Bedanovci in Janko Knapič, š. u., Kapele.

—s Poštne prosto. Opozarjamo vse dopisnike, ki pošiljajo sekciji dopise z dostavkom »Službeno poštne prosto«, da mora sekcija plačevati za vse take dopise kazensko znamko. Dopisi s sekcijo niso oproščeni takse. Prosimo, da v bodoče vsi dopisniki frankirajo dopise naslovljene sekciji.

Iz društev:

— JUU — SRESKO DRUŠTVO LJUBLJANA-OKOLICA — VZHODNI DEL zboruje v soboto dne 14. aprila t. l. ob 9. uri dopolne v dvorani Mestnega doma. — Dnevni red: 1. Predsednikovo poročilo. 2. Predavanje g. prof. Finka — »O učnih načrtih za računstvo.« 3. Raznoterosti.

Odbor.

Poročila:

+ JUU — UČIT. DRUŠTVO ZA SREZ LJUTOMER je zborovalo dne 1. febr. 1934. v Gornji Radgoni. Navzočih je bilo 63 članov in članic.

Tov. predsednik omeni v svojim pozdravnem nagovoru nezdružne razmere, ki vladajo v naši organizaciji ter poudarja, da bomo le s sklopnostjo dosegli naše zahteve. Pozdravi tov. Kocbeka iz Šafarskega. Po čitanju in odobritvi zapisnika zadnjega zborovanja, so se čitali in obravnavali došli dopisi.

a) K dopisu o podpori za brezposelne učit. abituriente po predlogu novomeškega sres. društva, se sklene, da podpira naše društvo brezposelne učit. abituriente našega sresa po ključu, sprejetemu na zadnjem zborovanju.

b) Kot referenta »Učit. Samopomoči« se izvoli tov. Porekarja.

Nato poroča tov. Ivanjšič o zborovanju predsednikov sekcije JUU za dravsko banovino, z dne 14. jan. t. l. Njegova izvajanja so žela vsestransko odobravanje. — Sprejme se tudi resolucija tov. Porekarja o nar. obrambnih zadevah.

Pravilnik za društvena disciplinska razsodišča je predelal tov. Mihec in o njem tudi poročal. Društvo si ga je soglasno osvojilo in potrdilo. Glede učnih načrtov se bodo določili referenti za uradno učit. konferenco in sicer za vsako kategorijo šol našega sresa.

Članstvo se vabi, da pristopi kot zadržanik k Učit. domu. — Sklene se, da pristopi naše društvo z enim deležem v znesku 250

dinarjev k Učit. tiskarni. Govorilo se je tudi o ukinitvi zdravstvenih listov in knjižice o napredku ter o zopetni uvedbi izkazov in matičnih listov.

Prihodnje zborovanje sr vrši 21. aprila v Radencih. Predaval bo predavatelj Pedagoške centrale iz Maribora.

M. Mavrič,
predsednik.

Anica Steger,
t. č. nam. tajnice.

+ JUU ZA DOLNJELEDAVSKI SREZ je sprejelo sledečo resolucijo:

Članstvo sreskega učit. društva za Dolnjo Lendavo, zbrano na zborovanju dne 10. marca 1934. v Črensovcih, odklanja z vso odločnostjo napade gg. ban. sv. Kuharja in Erjavca, izrečene na zasedanju ban. sveta v februarju t. l.

1. Obsojamo posplošenje dveh posameznih žalostnih primerov na vse učiteljstvo.

2. Ugotavljamo, da vrši učiteljstvo v Prekmurju svojo nacionalno dolžnost z vso verno in si lasti za nacionalni ter gospodarsko procvit pokrajine pretežni del zasluga.

3. Odklanjamo vsako kritiko laikov, ker so za presojo našega delovanja v in izven šole in moralnega zadržanja merodajne edino le šolske oblasti.

4. Učiteljstvo gre preko teh neosnovanih napadov in bo vršilo svoje delo v istem pravcu kot doslej v korist naroda in države v tem najsevernejšem delu naše domovine. Prosimo pa oblasti, da ga pri tem delu podpirajo in ščitijo.

Peternel Ludv., predsednik. Skočir, tajnik.

— JUU — SRESKO DRUŠTVO V RADOVLJICI je zborovalo dne 10. febr. 1934. na Jesenicah ob prisotnosti 79 članov.

Predsednik tov. Blažič je podal daljše situacijsko poročilo, nakar so bili sprejeti sledeči sklepi:

1. Društvo prispeva za učiteljske abituriente mesečno po 1 Din od vsakega člana.

2. Dopisi kmetijske stroke naj se dostavljajo upravljateljem narodnih šol.

3. Sekcija naj izposluje, da nakažejo davkarje zneske, določene krajevnim šolskim odborom, direktno istim, ne pa občinam.

Nato je pozdravil tov. predsednik došlo predavateljico g. Pirkmajerjevo, ki je podala v daljšem, globoko zamišljenem predavanju — kot odlična poznavalka Lavtarjeve računske metode — smernice in nazorna pojasnila k Lavtarjevi računici. Navzoči so z napetim zanimanjem sledili predavanju do konca. Po predavanju se je razvila prav zanimiva debata, v kateri je podajala ga. predavateljica na razna vprašanja utemeljitve in pojasnila. Žal, da je bilo za tako zanimivo predavanje vse premalo časa na razpolago.

Tov. Blažič se je zahvalil g. Pirkmajerjevi za njen trud ter ji čestital k uspelemu predavanju.

Prihodnje zborovanje se bo vršilo v marcu.

Blažič Dragotin,
t. č. predsednik.

Skender Oton,
t. č. tajnik.

+ JUU — SRESKO DRUŠTVO SLOVENJGRADec je zborovalo v soboto, dne 17. februarja t. l. Prisotnih je bilo 31 članov od 43, t. j. 72%. Po pozdravu je podal predsednik tovariš Kopač Leopold navzočim obširno poročilo o zborovanju društvenih predsednikov JUU z dne 14. januarja t. l. v Ljubljani ter na istem sprejeti resoluciji glede učiteljske stanarine in predloge, ki naj bi prišli v finančni zakon za leto 1934/35.

Tajnik tovariš Iglar Rajko je poročal o došlih dopisih in se je z ozirom na te sklenilo:

1. Sekcija naj skuša doseči, da bi se dopisi kmetijske stroke dostavljali tudi upravljateljstvu narodnih šol;

2. da bo društvo od primera do primera sklepalo o potrebi in višini podpore, ki je bodo deležni brezposelni tovariši v okraju.

Sledil je referat tovariša Mrovljeta »Sokolska mladina in sodobna telovadba«.

Sreski šolski nadzornik gospod Grmovšek je podal glede aktualnega referata še nekaj pojasnil in posebno toplo priporočal navzočemu učiteljstvu, da naj se ustanove, kjer koli je mogoče, Sokolski mladinski odseki. S tem v zvezi je tudi priporočal v nabavo posameznikom, kakor tudi šolam, knjigo znanega telovadnega reformatorja Lavrenčiča »Igre in raznoterosti, ki bo lahko s pridom služila učiteljstvu. Gospod nadzornik je nadalje referiral o podrobnih učnih načrtih ter dal navzočim navodila in smernice, kako naj se isti sestavijo, da bodo odgovarjali sodobnim zahtevam. Predvsem je podčrtal a) zahtevo domorodnosti in opozoril na letošnje publikacije šolske maticе — posebno na izborno »Našo vasa«, ki bo dala tozadevno mnogo pobud; b) zahtevo po koncentraciji — notranji zvezi učne snovi in c) zahtevo po samodelavnosti, brez katere ni mogoče doseči trajnih uspehov.

V sreski pripravljali odbor za letošnjo jesensko šolsko vrtnarsko razstavo so se izvolili sres. šol. nadz. g. Grmovšek Miloš ter upravljateli tovariši Kopač, Klugler, Kavčič, Vrčkovnik, Stopar in Vrečko.

Podal je še poročilo glede vrtnarske šol. razstave, glede urejevanja šol. vrtov in načrtov za delo v šol. vrtu ter priporočal učiteljstvu čim intenzivnejše udeleževanje na šol. vrtovih. — V krožek šol. vrtnarjev so bili kooptirani poleg gosp. nadzornika še tovariši: Kopač, Klugler, Kavčič, Visočnik in Bregant. Kopač Leopold, preds. Iglar Rajko, tajnik.

+ JUU SRESKO DRUŠTVO KRANJ je zborovalo 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatelja v pok. Nato je orisal položaj organizacije in učiteljstva od zadnjega zborovanja. Zlasti je poudaril težko stališče učiteljstva, ki ga ima le-to pri svojem izvenšolskem delu. O tem se je razvila temeljita debata. Poročal je tudi o ustanovitvi samostojnega učiteljskega društva za sodni okraj Škofja Loka. K temu je zavzel odbor društva sledeče stališče:

O ustanovitvi škofjeloškega učit. društva ni bil obveščen ne odbor, ne društveno zborovanje, pač pa samo predsednik. Zato oddelelitve ne smatramo pravnoveljavne, to pa tudi radi tega, ker so na ustanovnem občnem zborovanju 15. jan. t. l. v Kranju. Predsednik tov. Lapajne J. je med drugimi pozdravil predavatelja g. Košnika, gimn. ravnatel